

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2017. február 16. *

„Közösségi formatervezési minta — Megsemmisítési eljárás — Fűtőberendezésekhez szolgáló termoszfionok ábrázolásából álló lajstromozott közösségi formatervezési minta — Korábbi formatervezési minták — Jogellenességi kifogás — A 216/96/EK rendelet 1d. cikke — Az Alapjogi Charta 41. cikkének (1) bekezdése — A pártatlanság elve — A fellebbezési tanács összetétele — Megsemmisítési ok — Az egyéni jelleg hiánya — A 6/2002/EK rendelet 6. cikke és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja — Az EUIPO fellebbezési tanácsa határozatát hatályon kívül helyező ítélet EUIPO által történő végrehajtása — A technika állásának telítettsége — Az értékelés időpontja”

A T-828/14. és T-829/14. sz. egyesített ügyekben,

az **Antrax It Srl** (székhelye: Resana [Olaszország], képviseli: L. Gazzola ügyvéd)

felperesnek

az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) (képviselet kezdetben: P. Bullock, később: L. Rampini és S. Di Natale, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a Vasco Group NV, korábban Vasco Group BVBA (székhelye: Dilsen [Belgium], képviseli: J. Haber ügyvéd),

az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának a Vasco Group és az Antrax It közötti megsemmisítési eljárásokkal kapcsolatban 2014. október 10-én hozott határozatai (R 1272/2013-3. és R 1273/2013-3. sz. ügy) ellen benyújtott két keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: S. Gervasoni, tanácselnökként eljárva, L. Madise és Csehi Z. (előadó) bírák,

hivatalvezető: A. Lamote tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2014. december 29-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2015. március 18-án benyújtott válaszbeadványaira,

* Az eljárás nyelve: olasz.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2015. április 7-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2015. június 8-án benyújtott válaszokra,

tekintettel a 2016. augusztus 5-én hozott határozatra, amely a szóbeli szakasz lefolytatása, valamint az eljárást befejező határozat meghozatala céljából egyesítette a T-828/14. és a T-829/14. sz. ügyet,

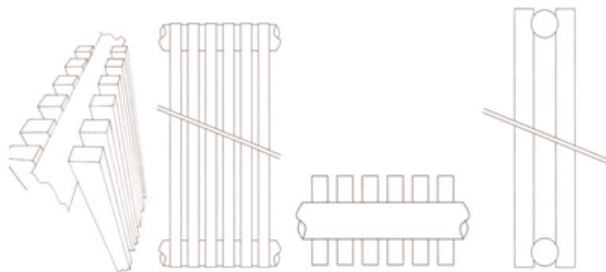
tekintettel a 2016. október 4-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

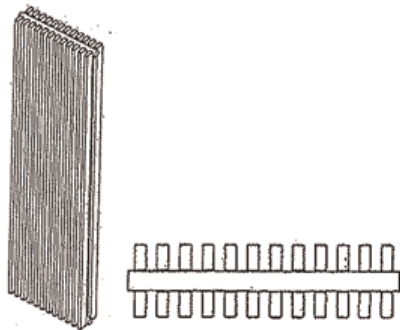
- 1 A felperes, az Antrax It Srl, két, a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) alapján az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO) 2006. szeptember 25-én benyújtott, 000593959–0001. és a 000593959–0002. sz. alatt lajstromozott, a *Közösségi Formatervezési Minta Értesítőben* 2006. november 21-én közzétett közösségi formatervezésiminta-oltalom jogosultja.
- 2 A vitatott formatervezési minták az alábbiak szerint kerülnek ábrázolásra:
 - 000593959–0001. sz. formatervezési minta (T-828/14. sz. ügy):

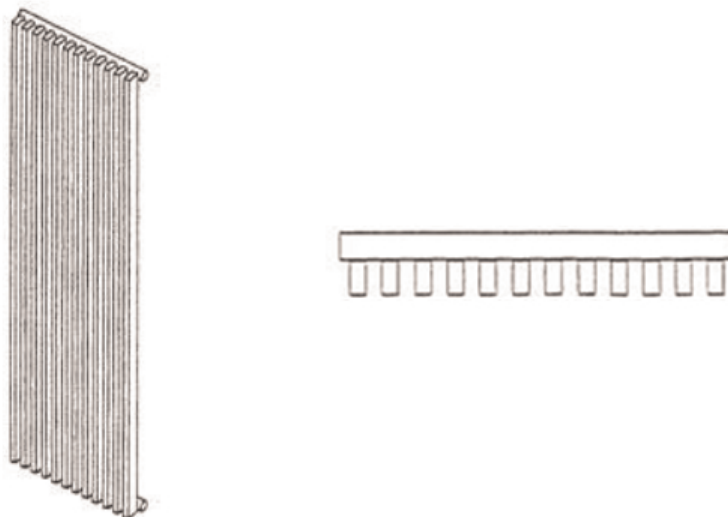
- 000593959–0002. sz. formatervezési minta (T-829/14. sz. ügy):

- 3 A vitatott formatervezési minták rendeltetése a lajstromozási kérelmek megfogalmazása szerint az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére 1968. október 8-án aláírt Locarnói Megállapodás 23.03. osztályába tartozó „fűtőberendezésekben” való alkalmazásra szánt termoszifonokon („modell di termosifoni”) való alkalmazás volt.
- 4 2008. április 16-án a társaság, melynek a beavatkozó, a Vasco Group NV a jogutódja, a 6/2002 rendelet 52. cikke alapján a vitatott formatervezési minták oltalmának megsemmisítése iránti kérelmeket nyújtott be az EUIPO-hoz. Kérelmei alátámasztására a beavatkozó a 4. és 5. számot viselő német formatervezési mintákra hivatkozott, amelyek a 2002. szeptember 10-én közzétett, Franciaország, Olaszország és a Benelux államok területére kiterjedő 40110481.8. számú, nemzetközi formatervezési mintaként DM/060899 referenciaszámot viselő többszörös lajstrom alá tartoznak.
- 5 A korábbi formatervezési minták az alábbiak szerint kerültek ábrázolásra:
 - az 5. számú korábbi formatervezési minta (a T-828/14. sz. ügyben szereplő 000593959–0001. sz. lajstromozás ellen felhozva):

- a 4. számú korábbi formatervezési minta (a T-829/14. sz. ügyben szereplő 000593959–0002. sz. lajstromozás ellen felhozva):

- 6 Az említett megsemmisítés iránti kérelmek alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt indok, miszerint a vitatott formatervezési minták nem felelnek meg az oltalmazhatóság említett rendelet 4–9. cikkében meghatározott feltételeinek.
- 7 2009. szeptember 30-i határozataival a megsemmisítési osztály elrendelte a vitatott formatervezési minták oltalmának megsemmisítését a 6/2002 rendelet 5. cikkében foglaltak alapján, újdonság hiánya miatt.
- 8 2009. november 27-én a felperes a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a megsemmisítési osztály határozatával szemben.
- 9 2010. november 2-i határozataival (R 1451/2009-3. és R 1452/2009-3. sz. ügyek) az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a megsemmisítési osztály határozatait, tekintettel a megfelelő indokolás elmulasztására az újdonság hiányára vonatkozó megsemmisítési ok tekintetében, azonban a vitatott formatervezési minták oltalmát megsemmisítette a 6/2002 rendelet 6. cikke szerinti egyéni jelleg hiányára hivatkozva.
- 10 2011. február 11-én a felperes a Törvényszék előtt keresetet nyújtott be e határozatok ellen.
- 11 A Törvényszék a 2012. november 13-i Antrax It kontra OHIM – THC (Fűtőberendezések) ítéletével (T-83/11 és T-84/11, a továbbiakban: a 2012. november 13-i ítélet, EU:T:2012:592) hatályon kívül helyezte a 2010. november 2-i határozatokat, azzal az indokkal, hogy a fellebbezési tanács nem vizsgálta meg a felperes által a referenciaágazat telítettségével kapcsolatban felhozott érvelést. E tekintetben a Törvényszék kiemelte, hogy a technika állásának esetleges telítettsége, amely abból következik, hogy állítólag jelen vannak más, a szóban forgó mintával azonos általános jellemzőkkel bíró termoszifon- vagy fűtőberendezés-minták, releváns a vitatott formatervezési minták egyéni jellegének értékelésénél, amennyiben alkalmas arra, hogy fogékonyabbá tegye a tájékozott használót ezen különböző minták belső arányainak különbségeire. Következésképpen a Törvényszék hatályon kívül helyezte a 2010. november 2-i határozatokat a technika állásának telítettségével kapcsolatos indokolás hiánya miatt.
- 12 A 2012. november 13-i ítéletet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) követően az ügyeket visszautalták az EUIPO elé, ahol az új R 1272/2013-3. és R 1273/2013-3. ügyszámokat kapták. Az ügyeket az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa elé utalták.
- 13 2014. február 13-án a harmadik fellebbezési tanácsnak a fenti 12. pontban hivatkozott két ügygel foglalkozó előadója felhívta a feleket, hogy egy hónapon belül nyújtsák be a referenciaágazat telítettségének fennállásával vagy annak hiányával, valamint a szóban forgó formatervezési minták vonatkozásában az ebből adódóan a tájékozott használóra tett összbnyomással kapcsolatos beadványaikat és bizonyítékaikat.
- 14 2014. március 12-én a felperes előterjesztette észrevételeit és bizonyítékait. Ugyanazon a napon a beavatkozó is benyújtotta észrevételeit.
- 15 2014. október 10-i határozataival (a továbbiakban: a megtámadott határozatok) a harmadik fellebbezési tanács elutasította a kérelmeket, és a vitatott formatervezési minták oltalmát megsemmisítette.
- 16 A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a 6/2002 rendelet 61. cikkének (6) bekezdésével összhangban határoznia kell a referenciaágazat vagy -piac telítettségének kérdéséről, amennyiben a Törvényszék a 2012. november 13-i ítéletben (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) úgy találta, hogy a korábban hatályon kívül helyezett határozatok nem vizsgálták megfelelően a technika állása telítettségének kérdését, amely fogékonyabbá tehetné a tájékozott használót a különböző formatervezési minták belső arányossági különbségeire. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy meg kell vizsgálnia, hogy a felek által elé terjesztett bizonyítékok és érvek alapján a referencia ágazatban fennállt-e a telítettség, azon az

alapon, hogy létezett számos más, a szóban forgó formatervezési mintákkal azonos általános jellemzőkkel bíró minta (a megtámadott határozatok 14., 17–19. és 25. pontja). A fellebbezési tanács kiemelte, hogy a jelen ügyben az értékelés tárgyát képező ágazat kifejezetten a termoszfionok ágazata, és nem a fűtőberendezéseké (a megtámadott határozatok 29. pontja).

- 17 E tekintetben a fellebbezési tanács úgy találta, hogy a technika állásának telítettségére hivatkozó félnek egyértelmű, pontos, koherens és naprakész bizonyítékokat kell benyújtania (a megtámadott határozatok 36., 41. és 50. pontja). A fellebbezési tanács lényegében arra a megállapításra jutott, hogy a felperes által a referenciaágazat telítettségének alátámasztására előterjesztett bizonyítékok nem kimerítőek, gyenge minőségűek, és koherensebbnek és pontosabbnak kellene lenniük. Kiemelte továbbá, hogy a felperes 2014. március 12-i észrevételeihez csatolt mellékletben benyújtott katalógusokon nem szerepel dátum, vagy ellenkező esetben azok a 2004. és 2006. évre vonatkoznak (a megtámadott határozatok 41–46. pontja).
- 18 Az ütköző formatervezési minták összehasonlítását illetően a fellebbezési tanács lényegében úgy találta, hogy a termoszfionok és hőszigetelő csövek formáját és elrendezését illető hasonlóságai túlsúlyban vannak a mélységüket vagy belső arányaikat, a csövek közötti távolságot és a csövek számát illető minimális különbségekhez képest, mely utóbbiak részletesebb vizsgálatot igényelnek (a megtámadott határozatok 52–62. pontja). A fellebbezési tanács ebből arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott formatervezési minták nem rendelkeznek a 6/2002 rendelet 6. cikke szerinti különös egyéni jelleggel, mivel az általuk a tájékozott használóban keltett összbemutató nem tér el a korábbi formatervezési minták formája és megjelenése által keltettől (a megtámadott határozatok 64. pontja).

A felek kérelmei

- 19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
 - következképpen tartsa fenn hatályukban a vitatott formatervezési minták érvényességét anélkül, hogy visszautalná az ügyeket az EUIPO elé;
 - „tisztázza a 216/96 rendelet 1d. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikke ütközését”;
 - az EUIPO-t és a beavatkozót egyetemlegesen kötelezze a költségek viselésére, és a beavatkozót kötelezze az EUIPO előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 20 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a kereseteket;
 - a felperest kötelezze az eljárás költségeinek viselésére;
- 21 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a kereseteket, és rendelje el a vitatott formatervezési minták oltalmának megsemmisítését;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére, ideértve az EUIPO előtti eljárással kapcsolatos költségeket is.

A jogkérdésről

- 22 A megsemmisítés iránti kereset alátámasztása érdekében a felperes lényegében hat jogalapra hivatkozik. A jogalapok először is, és lényegében a fellebbezési tanácsnak az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 41. cikkének (1) bekezdése szerinti pártatlanságára vonatkozó követelmény megsértésén, valamint a 2004. december 6-i 2082/2004/EK bizottsági rendelettel (HL 2004. L 360., 8. o.) módosított, a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) fellebbezési tanácsainak eljárási szabályzatáról szóló, 1996. február 5-i 216/96/EK bizottsági rendelet (HL 1996. L 28., 11. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 221. o.) megsértésén, másodszor a 6/2002 rendelet 6. cikkének és 61. cikke (6) bekezdésének megsértésén, harmadszor és másodlagosan az említett rendelet 6. cikkének és 63. cikke (1) bekezdésének, valamint a bizalomvédelem, a megfelelő ügyintézés és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén, negyedszer és harmadlagosan pedig ugyanezen rendelet 6. cikkének és az indokolási kötelezettségre vonatkozó 62. cikke első mondatának megsértésén alapulnak.
- 23 A tárgyaláson a felperes felhozott egy, az észszerű határidő EUIPO általi megsértésére alapított jogalapot.
- 24 A Törvényszék eljárási szabályzata 84. cikkének (1) bekezdése szerint az eljárás további részében semmilyen új jogalapot nem lehet felhozni, kivéve, ha az olyan jogi vagy ténybeli helyzetből származik, amely az eljárás során merült fel. Az eljárást indító keresetlevélben korábban közvetlenül vagy hallgatólagosan megfogalmazott jogalap kiegészítéséből álló, ahhoz szorosan kapcsolódó jogalapot azonban elfogadhatónak kell tekinteni (lásd: 2013. május 30-i Moselland kontra OHIM – Renta Siete [DIVINUS] ítélet, T-214/10, nem tették közzé, EU:T:2007:280, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A jelen ügyben a felperes a Törvényszék előtt elismerte, hogy az észszerű határidő megsértésére alapított jogalapját nem tartalmazta a keresetlevele, amely a Charta 41. cikkére csak a fellebbezési tanács pártatlanságára vonatkozó követelmény kapcsán hivatkozott.
- 25 Ennélfogva el kell utasítani mint elfogadhatatlant az észszerű határidő EUIPO általi megsértésére alapított jogalapot, amint arra az EUIPO is hivatkozott.

A Charta 41. cikke (1) bekezdésének és a 216/96 rendeletnek a megsértésére alapított, első jogalapról

- 26 A felperes lényegében a Charta 41. cikkének (1) bekezdése szerinti, az ügy pártatlan elbírálásához való jogának és a 216/96 rendeletnek a megsértésére hivatkozik. Első jogalapja keretében a felperes jogellenességi kifogást is emelt a 216/96 rendelet 1d. cikkével szemben.
- 27 A Törvényszék álláspontja szerint először e jogellenességi kifogást célszerű megvizsgálni.

A jogellenességi kifogásról

- 28 Előjáróban a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék vizsgálja meg a 216/96 rendelet 1d. cikke és a Charta 41. cikke közötti összeütközést, és állapítsa meg annak fennállását. A keresetlevél 19. és 20. pontjában megfogalmazott ezen kérelmet a felperes kereseti kérelmei is tartalmazzák.
- 29 Az EUIPO lényegében úgy érvel, hogy a felperes e kérelme elfogadhatatlan, mivel e kérdésben a Törvényszék nem rendelkezik hatáskörrel, csak a Bíróság.
- 30 Emlékeztetni kell előjáróban arra, hogy a 6/2002 rendelet 61. cikkének (2) bekezdése értelmében a Törvényszék előtt a fellebbezési tanács határozata elleni kereset „hatáskör hiányára, lényeges eljárási szabálysértésre, a Szerződés vagy [az említett] rendelet, illetve ezek alkalmazásával kapcsolatos bármely jogszabály megsértésére vagy hatáskörrel való visszaélésre alapítva indítható”. A jelen ügyben a felperes

által benyújtott keresetekből kitűnik, hogy a felperes azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács olyan szabályozást alkalmazott, mely jogellenes, mivel összeegyeztethetetlen a Chartával, amely az EUMSZ 6. cikk (1) bekezdése értelmében ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések. Ekképpen, anélkül hogy kifejezetten az EUMSZ 277. cikkre hivatkozott volna, a felperes az említett cikk szerinti jogellenességi kifogást hozott fel, azt kérve, hogy a Törvényszék nyilvánítsa a 216/96 rendelet 1d. cikkét a jelen jogvitára alkalmazhatatlannak (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2001. július 12-i Kik kontra OHIM ítélet, T-120/99, EU:T:2001:189, 20. pont).

31 Az EUMSZ 277. cikk értelmében az Európai Unió intézményei, szervei, vagy hivatalai által elfogadott általános hatállyal bíró jogi aktus alkalmazhatatlanságára az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében meghatározott eszközökkel lehet az Európai Unió Bírósága előtt hivatkozni, beleértve a Szerződések megsértését is. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az említett EUMSZ 277. cikk azon általános elv kifejeződése, amely valamennyi félnek biztosítja a jogot arra, hogy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktus megsemmisítése érdekében vitassa a megtámadott jogi aktus jogalapjául szolgáló korábbi intézményi jogi aktusok érvényességét akkor, ha ez a fél az EUMSZ 263. cikk alapján nem volt jogosult ezen jogi aktusok elleni közvetlen kereset benyújtására, amelyek következményeit anélkül viseli, hogy megsemmisítésük kérelmezésére korábban jogosult lett volna (1979. március 6-i Simmenthal kontra Bizottság ítélet, 92/78, EU:C:1979:53, 39. pont). Következésképpen azon tény, miszerint a 6/2002 rendelet nem említi kifejezetten a jogellenességi kifogást mint járulékos jogorvoslati utat, mellyel a jogalanyok a Törvényszék előtt élhetnének, amikor az EUIPO valamelyik fellebbezési tanácsa által hozott határozat hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását kéri, ez nem akadályozza meg a jogalanyokat abban, hogy egy ilyen kereset keretében jogellenességi kifogást emeljenek. E jog a fent kifejtett általános elvből következik (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2001. július 12-i Kik kontra OHIM ítélet, T-120/99, EU:T:2001:189, 21. pont).

32 Meg kell jegyezni, hogy az EUIPO azon érvelése, mely szerint egyedül a Bíróság rendelkezik hatáskörrel az uniós joggal ellentétesnek nyilvánítani egy jogi aktust, valójában a Bíróság azon kizárólagos hatáskörével való összetévesztésen alapul, mely az EUMSZ 267. cikk második albekezdése értelmében az érvényesség értékelésével kapcsolatos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések tekintetében áll fenn. A jelen ügyben azonban nincs szó egy tagállami bíróság által egy nemzeti jogvita keretében feltett kérdésről.

33 Ennélfogva el kell utasítani az EUIPO azon érvelését, mely szerint a felperes kérelme elfogadhatatlan.

34 A felperes érdemben úgy érvel, hogy a 216/96 rendelet 1d. cikke, mivel nem írja elő a fellebbezési tanács összetételének módosítását arra az esetre, amikor egy határozat hatályon kívül helyezését követően az ügyet visszautalják a korábban ezen ügyben határozatot hozó tanács elé, ellentétes a Charta 41. cikkének (1) bekezdése szerinti pártatlanság elvével.

35 A Charta megfelelő ügyintézéshez való jogról szóló 41. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék”.

36 A módosított 216/96 rendelet 1d. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Ha [...] a[z] [Európai Unió] Bíróság[á]nak a fellebbezési tanács vagy a [n]agytanács határozatát teljes egészében vagy részben megsemmisítő ítéletének végrehajtásához szükséges intézkedések magukban foglalják a határozat tárgyát képező ügynek a fellebbezési tanácsok által történő újbóli megvizsgálását, az Elnökség dönt az ügynek a határozatot meghozó tanács, egy másik tanács, vagy a Nagytanács elé utalásáról.

(2) Ha az ügyet egy másik tanács elé utalják, e tanácsnak nem lehet tagja az, aki a megtámadott határozat meghozatalában részt vett. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha az ügyet a [n]agytanács elé utalják.”

- 37 E megfogalmazásból nem következik, hogy amennyiben az ügyet az elé a fellebbezési tanács elé utalják vissza, amelyik a hatályon kívül helyezett határozatot hozta, az EUIPO elnöksége köteles lenne a fellebbezési tanács összetételét úgy meghatározni, hogy abban ne legyenek olyan tagok, akik az előző határozat meghozatalában részt vettek.
- 38 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsai előtti eljárás nem bír igazságszolgáltatási jelleggel, mivel közigazgatási jellegű (lásd: 2005. április 20-i Krüger kontra OHIM – Calpis [CALPICO] ítélet, T-273/02, EU:T:2005:134, 62. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 39 A Törvényszék kimondta már korábban, hogy semmilyen jogszabály, illetve elv nem tiltja, hogy az adminisztráció egy határozatot hatályon kívül helyező ítélet teljesítéseként ugyanazon tisztviselőkre bízva az ügy újbóli vizsgálatát, és nem mondható ki a pártatlanságra vonatkozó kötelezettségéből eredő általános elvként, hogy egy közigazgatási hatóság vagy bíróság köteles az ügyet egy másik hatóság, vagy e hatóságnak egy más összetételű szerve elé utalni (lásd ebben az értelemben, a közigazgatási szerv általi vizsgálatát illetően: 2007. július 11-i Schneider Electric kontra Bizottság ítélet, T-351/03, EU:T:2007:212, 185–188. pont, valamint az EJEB ott hivatkozott ítélkezési gyakorlata; a bírói testület összetételét illetően: 2008. július 1-jei, Chronopost és La Poste kontra UFEK és társai ítélet, C-341/06 P és C-342/06 P, EU:C:2008:375, 51–60. pont, valamint az EJEB ott hivatkozott ítélkezési gyakorlata).
- 40 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az adminisztrációnak a Charta 41. cikke (1) bekezdése szerinti pártatlanságra vonatkozó kötelezettségével nem ellentétes az, hogy az elnökség a hatályon kívül helyezést követően a 216/96 rendelet 1d. cikkével összhangban az ügyet a korábbi határozatot hozó fellebbezési tanács elé utalta vissza, anélkül hogy e fellebbezési tanács összetételét módosítania kellett volna.
- 41 Következésképpen el kell utasítani a jogellenességi kifogást, és ennek következtében a felperes harmadik kereseti kérelmét.

A 216/96 rendeletnek és a fellebbezési tanács pártatlanságára vonatkozó követelménynek a megsértéséről

- 42 Első jogalapjában a felperes a Charta 41. cikkének (1) bekezdése szerinti, az ügy pártatlan elbírálásához való jogának, és közvetetten a 216/96 rendeletnek a megsértésére hivatkozik továbbá. Úgy érvel, hogy először is az ügyeket ugyanazon fellebbezési tanács elé utalták vissza, amelynek a tagjai között volt többek között annak a fellebbezési tanácsnak egy tagja, amely a Törvényszék által hatályon kívül helyezett határozatot meghozta, másodsor, hogy a jelen ügyeket egy kibővített tanács elé kellett volna utalni, amint arra az EUIPO szabályzata is lehetőséget biztosít, és harmadszor, hogy a fellebbezési tanácsnak legalábbis a szubjektív pártatlansága hiányzott.
- 43 Az EUIPO és a beavatkozó vitatja ezen érvelést. Ami az ügynek a hatályon kívül helyezett határozatokat hozó, és részben megegyező összetételű fellebbezési tanács elé történt visszautalását illeti, az EUIPO először is kiemeli, hogy e visszautalás a 216/96 rendelet 1d. cikkében előírt lehetőség, majd ezt követően kiemeli, hogy a felperes nem vitatta az EUIPO előtt a kérelmek ugyanazon fellebbezési tanácsnak történt újrakiosztását, és végül, hogy csak akkor szükséges az, hogy a fellebbezési tagjai között ne legyen olyan, aki a hatályon kívül helyezett határozatokat hozó tanácsnak is tagja volt, ha az ügyet egy másik tanácsnak osztják ki. A nagytanács elé utalásnak a Törvényszék általi hatályon kívül helyezést követő lehetőségét illetően az EUIPO úgy érvel, hogy a 216/96 rendelet 1b. cikkének (1) és (2) bekezdésében e tekintetben meghatározott feltételek a jelen ügyben nem teljesültek.
- 44 Először is, el kell utasítani az azzal kapcsolatos kifogásokat, hogy az ügyeket az elnökség ugyanazon fellebbezési tanács elé utalta, melynek egyik tagja a Törvényszék által hatályon kívül helyezett határozatokat hozó fellebbezési tanácsnak is tagja volt. Amint az a fenti 36. és 37. pontban

megállapítást nyert, mivel az elnökség úgy döntött, hogy ugyanazon fellebbezési tanács elé utalja vissza az ügyeket, a 216/96 rendelet értelmében nem volt köteles e fellebbezési tanács összetételét módosítani. Egyébiránt, amint a fenti 38–40. pontból kitűnik, a pártatlanságra vonatkozó, a Charta 41. cikke (1) bekezdése szerinti kötelezettség semmilyen megsértése sem következik azon pusztán tényből, hogy az ügyeket olyan tanács elé utalták, amely tagjainak egy része már vizsgálta azokat.

- 45 Másodsor, azon érvet illetően, miszerint az elnökségnek az ügyeket a nagytanács elé kellett volna utalnia, emlékeztetni kell a 216/96 rendeletben felsorolt azon indokokra, amelyek alátámasztják, hogy az elnökség valamely ügyet a nagytanács elé utaljon.
- 46 A 216/96 rendelet 1b. cikke (3) bekezdésének értelmében: „[a]z [e]lnökség a [fellebbezési] tanács előtt folyó ügyet – a fellebbezési tanácsok elnökének saját kezdeményezésű javaslatára vagy az [e]lnökség egyik tagjának indítványa alapján – a [n]agytanács elé utalhatja, ha úgy ítéli meg, hogy annak jogi nehézsége vagy jelentősége, illetve egyéb különleges körülmények ezt indokolják, különösen ha a fellebbezési tanácsok eltérő határozatot hoztak az adott ügyben felmerült jogi kérdésre vonatkozóan”. Ugyanezen cikk (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a fellebbezési tanács az előtte folyó ügyet ugyanezen feltételek alapján utalhatja a nagytanács elé.
- 47 A jelen ügyben meg kell jegyezni, hogy a 216/96 rendelet 1b. cikke (3) bekezdésének és 1d. cikkének együttesen értelmezett szövegére tekintettel a nagytanács elé utalás az elnökség mérlegelésére hagyott lehetőség, és mindenestre a felperes nem hoz fel egyetlen olyan érvet sem, amely bizonyítaná, hogy az említett rendelet 1b. cikkének (3) bekezdésében és 1d. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, a nagytanács elé utalást igazoló okok a jelen ügyben fennállnának. Csupán „a döntésnek a Törvényszék észrevételei vonatkozásában fennálló jelentőségének” és „az e kérdéssel kapcsolatos jogviták szintjének” kiemelésére szorítkozik, anélkül hogy további magyarázatokkal szolgálna az ügy állítólagos jelentőségét illetően. Azon tény, miszerint a 2012. november 13-i ítélet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) hatályon kívül helyezte a 2010. november 2-i határozatokat a technika állásának telítettségével kapcsolatos kérdésre vonatkozó indokolás hiánya miatt, nem minősül olyan jogi nehézségnek vagy jelentőségnek, illetve egyéb különleges körülménynek, amely indokolná a nagytanács elé utalást. Következésképpen anélkül, hogy szükséges lenne megvizsgálni, hogy az állítólagos szabálytalanság igazolhatja-e a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését, a jelen ügyben nincs semmilyen ok, amely alátámasztaná az ügyek nagytanács elé utalását.
- 48 Harmadsor, a fellebbezési tanács szubjektív pártatlanságának állítólagos hiányára alapított érvet illetően meg kell állapítani, hogy a felperes egyetlen érvet sem terjeszt elő a fellebbezési tanács egy vagy több tagjának személyes elfogultságára vonatkozóan.
- 49 Ennélfogva a második jogalapot el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 6. cikkének és 61. cikke (6) bekezdésének megsértésére alapított, második jogalapról

- 50 Második jogalapjával a felperes célja annak bizonyítása, hogy a fellebbezési tanács hibákat vétett a technika állásának telítettségével, és ennélfogva a vitatott formatervezési mintáknak a 6/2002 rendelet 6. cikke szerinti egyéni jellegével kapcsolatos bizonyítékok értékelésében. Ezzel a fellebbezési tanács nem tett eleget a 2012. november 13-i ítélet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) „végrehajtásához szükséges intézkedések” megtételére vonatkozó, az említett rendelet 61. cikkének (6) bekezdésében megfogalmazott kötelezettségének.
- 51 Az EUIPO és a beavatkozó vitatják ezen érvelést.

- 52 A 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfogalmazásából kitűnik, hogy az egyéni jelleget a lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezési minta esetén a tájékozott használóra tett összbemérés alapján kell megítélni. A tájékozott használóra tett összbemérésnek a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően nyilvánosságra jutott bármely formatervezési minta által gyakorolt összbeméréstől eltérőnek kell lennie. A 6/2002 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy ennek értékelése során figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát.
- 53 Amint az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, egy formatervezési minta egyéni jellege a tájékozott használó szempontjából bármely korábbi formatervezési mintától eltérő összbemérésen vagy a „dèjà vu” hiányán alapul, és nem veszi figyelembe az említett összbemérést nem érintő, nem kellően feltűnő különbségeket, és bár figyelmen kívül hagyja a jelentéktelen részleteket, azonban tekintettel van az eltérő összbemérést eredményező, kellően markáns különbségekre (lásd: 2013. november 7-i Budziewska kontra OHIM – Puma SE [Ugrásban lévő macskaféle] ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 54 Egy formatervezési minta korábbi formatervezési mintákhoz képest fennálló egyéni jellegének értékelésekor figyelembe kell venni annak a terméknek a természetét, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül, különös tekintettel a termék szerinti iparág sajátosságaira (a 6/2002 rendelet (14) preambulumbekzdése), valamint arra, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát, a technika állásának esetleges telítettségére, amely fogékonyabbá teheti a tájékozott használót az összehasonlított formatervezési minták belső arányossági különbségeire, valamint a szóban forgó termék használatának módjára és különösen az ennek alkalmával rajta végzett műveletekre is (lásd: 2013. november 7-i Ugrásban lévő macskaféle-ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A technika állásának telítettsége, még ha nem is tekinthető úgy, mint a szerző alkotói szabadságának korlátozása, alkalmas arra – amennyiben bizonyítást nyer –, hogy fogékonyabbá tegye a használót az ütköző formatervezési minták részletbeli különbségeire. Következésképpen egy formatervezési minta a technika állásának telítettsége okán bírhat egyéni jelleggel valamely olyan sajátosságából adódóan, amely e telítettség hiányában nem lenne alkalmas arra, hogy a tájékozott használóra eltérő összbemérést tegyen (lásd ebben az értelemben: 2014. március 12-i Tubes Radiatori kontra OHIM – Antrax It [Fűtőtest] ítélet, T-315/12, nem tették közzé, EU:T:2014:115, 87. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. október 29-i Roca Sanitario kontra OHIM – Villeroy & Boch [Egykaros csaptelep] ítélet, T-334/14, nem tették közzé, EU:T:2015:817, 83. pont).
- 56 A formatervezési minta egyéni jellegének értékelésekor figyelembe kell venni a tájékozott használó nézőpontját is. Amint az az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, a tájékozott használó különösen éber, és a korábbi fejleményeket, azaz a szóban forgó termékre vonatkozó, a vitatott formatervezési minta bejelentésének napján vagy adott esetben az igényelt elsőbbség napján már nyilvánosságra jutott formatervezési mintákat illetően bizonyos fokú ismerettel rendelkezik (2010. március 18-i Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM – PepsiCo [Kör alakú promóciós termék ábrázolása] ítélet, T-9/07, EU:T:2010:96, 62. pont; 2011. szeptember 9-i Kwang Yang Motor kontra OHIM – Honda Giken Kogyo [Belső égésű motor] ítélet, T-11/08, nem tették közzé, EU:T:2011:447, 23. pont; 2013. június 6-i Kastenholz kontra OHIM – Qwatchme [Óraszámplapok] ítélet, T-68/11, EU:T:2013:298, 57. pont).
- 57 A jelen ügyben a tájékozott használót a fellebbezési tanács úgy határozta meg, mint aki otthonába történő felszerelés céljából fűtőberendezéseket vásárol, anélkül hogy az ipari minta területén szakértelemmel rendelkezne – mint egy építész vagy belsőépítész –, tájékozott a piac ajánlatait, a divat irányzatait és az alaptermék jellemzőit illetően. A fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy e meghatározást megerősítette a 2012. november 13-i ítélet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) 41. és 42. pontja. E meghatározást végeredményében nem vitatják a felek.

- 58 Egyébiránt a fellebbezési tanács úgy találta, hogy azon tény, miszerint nem létezik semmilyen különleges műszaki vagy jogszabályi követelmény, a szerző a csövek keresztmetszetét és a gyűjtők mintáját illetően különböző formák széles skálájából választhatott. A fellebbezési tanács, helyesen, úgy találta továbbá, hogy a 2012. november 13-i ítélet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) 46–52. pontja megerősítette azt az értékelést, miszerint a szerző alkotói szabadságának foka a jelen esetben nem volt korlátozva.
- 59 Második, a fellebbezési tanács által a technika állásának telítettségére vonatkozó bizonyítékok értékelése kapcsán elkövetett hibákra alapított jogalapjának alátámasztására a felperes lényegében két kifogást hoz fel. Első kifogásával a felperes úgy érvel, hogy a fellebbezési tanács hibát követett el a technika állásának telítettsége értékelésének időpontját illetően, mivel a megtámadott határozatok kihirdetésének időpontját, azaz 2014 októberét vette alapul, míg a vitatott formatervezési minták lajstromozása iránti kérelem időpontját, azaz 2006 szeptemberét kellett volna alapul vennie. A fellebbezési tanács ekképpen tévesen úgy értékelte, hogy a felperes által a technika állásának telítettségére vonatkozóan a 2014. március 12-i észrevételei mellékletében előterjesztett, a (2004 és 2006 közötti) lajstromozás időszakára vonatkozó bizonyítékok nem „naprakészek”. E hibát támasztja alá továbbá a megtámadott határozatokban a jelen idő használata, valamint a referenciaágazat „jelenlegi” helyzetére való számos hivatkozás is.
- 60 Az EUIPO vitatja, hogy az ágazat telített mivoltának értékelésére a megtámadott határozatok időpontjában került volna sor. Egyébiránt az EUIPO úgy véli, hogy még ebben az esetben is, amennyiben az előterjesztett bizonyítékok elégtelenek voltak az ágazatnak a megtámadott határozatok időpontjában fennálló telítettségének bizonyítására, annál kevésbé elegendők a technika állásának a vitatott formatervezési minták lajstromozása iránti kérelem időpontjában fennálló telítettsége bizonyítására, tekintettel arra, hogy nem lenne logikus annak állítása, hogy egy korábban telített ágazat a későbbiekben megszűnt az lenni.
- 61 A fellebbezési tanács – figyelembe véve többek között a 2012. november 13-i ítéletet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) – úgy vélte, hogy a referenciaágazatban a telíttség a jelen esetben nem állítható, és az nem is nyert eleve és összefoglalóan megállapítást, ellentétben némely korábbi esettel. A fellebbezési tanács a technika állása telítettsége jogelvének jelentőségét és relevanciáját figyelembe véve úgy találta, hogy egy adott formatervezési minta egyéni jellegének megítéléséhez az arra hivatkozó félnek, azaz a felperesnek kellően világos, pontos és összefüggő bizonyítékokat kell benyújtania. A megtámadott határozatok 41. pontjában hozzáfűzte, hogy e bizonyítékoknak „naprakésznek” kell lenniük. Emlékeztetett arra, hogy e célból új határidőt tűzött ki, melyen belül a felek az ezzel kapcsolatos érveiket és bizonyítékaikat előterjeszthették. Úgy vélte, hogy különösen a felperes által a 2014. március 12-i észrevételei mellékletében előterjesztett dokumentumok, tudniillik a felperes katalógusai egyikének kivonatai, a beavatkozó katalógusai egyikének kivonatai, az ágazat öt másik vállalkozása (Tubes, Tubor, The Radiator Company, Metalform és Rondra) katalógusaiból vett kivonatok, valamint a vitatott formatervezési minták egyike alapján gyártott fűtőberendezést és a korábbi formatervezési minták egyikét tartalmazó kép nem kimerítőek, amennyiben e katalóguskivonatok csupán az ezen öt gyártó által kínált fűtőberendezések néhány modelljét mutatják be, az e gyártók vagy mások által kínált termékek teljes skálájának bemutatása helyett. Ráadásul a fellebbezési tanács megjegyezte, hogy a fűtőberendezések bizonyos képeinek a minősége olyannyira gyenge, hogy képtelenség a vonalvezetésüket és körvonalait megfelelően értékelni, és nehezményezte, hogy a képek katalógusokból, és nem formatervezési minták lajstromozásából vett kivonatok voltak. Végül a fellebbezési tanács kiemelte a megtámadott határozatok 46. pontjában, hogy a szóban forgó katalógusokon nem szerepelt dátum, vagy ellenkezőleg, a 2004. és 2006. évre vonatkoztak. A fellebbezési tanács hozzáfűzte, hogy a referenciaágazaton belüli telíttség magas foka bizonyításának ennél koherensebb és pontosabb elemekből kellett volna állnia, mint például nagyszámú versenytárs vállalkozás által kínált árukra vonatkozó további katalógusok és okirati bizonyítékok, ágazati szakértők nyilatkozatai, gyártók és fogyasztók egyesületeitől származó nyilatkozatok, a referenciaágazatban tevékenykedő nagykereskedelmi forgalmazók katalógusai és árlistái, és végül harmadik vállalkozások által készített ágazati felmérések és tanulmányok. A

fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy a teljes benyújtott dokumentáció sem volt elegendő a technika állása telítettsége fokának megállapításához, és még kevésbé a felperesnek a referenciaágazat telítettségére vonatkozó állítása igazságtartalmának vizsgálatához. A fellebbezési tanács hozzáfűzte, hogy a benyújtott bizonyítékokban bemutatott formatervezési minták némelyike még vizuálisan is különbözött a felperes által előterjesztett más példáktól.

62 Az EUIPO korábbi, a szóban forgó ágazat telítettségének fennállásával kapcsolatban releváns határozatait, és különösen a 2008. április 17-i határozatot (R 976/2007-3. sz. ügy) illetően, melyben ugyanaz a fellebbezési tanács megjegyezte, hogy a fűtőberendezések (*radiatori per riscaldamento*) ágazata „közismerten” telített, a fellebbezési tanács lényegében úgy találta, hogy a korábbi határozathozatali gyakorlata csupán akkor elegendő utalás, ha azt a „tények jelen állását” egyértelműen bemutató dokumentáció erősíti meg, ami a jelen esetben nem áll fenn.

63 Először is az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a vitatott formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés bejelentési napján kell a 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően a vitatott formatervezési minta egyéni jellegét vizsgálni, és a technika állásának esetleges telítettségét megállapítani (lásd ebben az értelemben: 2015. október 29-i Egykaros csaptelep ítélet, T-334/14, nem tették közzé, EU:T:2015:817, 87. pont). Ezt az EUIPO nem is vitatja.

64 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy – amint arra a felperes hivatkozik – a fellebbezési tanács hibát követett el a technika állása esetleges telítettsége értékelésének időpontját illetően. A fellebbezési tanács a megtámadott határozatok 46. pontjában úgy találta, hogy a felperes által benyújtott katalógusok „a 2004. és 2006. évre vonatkoztak” (a megtámadott határozatok olasz változata a következőképpen szól: „Infine, occorre anche sottolineare che i cataloghi in questione sono non datati, o che quando presentano data, essi corrispondono agli anni 2004 e 2006”), jelezve ezzel, hogy ezek az évek nem relevánsak a technika állása esetleges telítettsége értékelésének szempontjából. A 2006-os katalógus legalábbis megfelel a vitatott formatervezési minták lajstromozása évének, és így releváns a technika állása telítettségének értékelésekor. Egyébiránt ki kell emelni, hogy a megtámadott határozatok 41. pontjában a fellebbezési tanács azt állította, hogy „tekintettel e tényezőnek [tudniillik a technika állása telítettségének] a rendkívüli fontosságára, az nem vélelmezhető, és azt világos, pontos, koherens és naprakész bizonyítékok összességének fényében kell értékelni”, utalva ezzel arra, hogy a technika állásának telítettségét a megtámadott határozatok időpontjában vizsgálta. Ezt erősíti meg a megtámadott határozatok 49. pontja, amelyben a fellebbezési tanács a következőket fejt ki:

„[a 2007. és 2008. évi], [az EUIPO] által a referenciaágazat telítettségével kapcsolatban korábban hozott, és a jogosult által hivatkozott határozatok nem jelentenek kellő bizonyítékot, amennyiben azokat nem támasztja alá a tények jelen állását egyértelműen bemutató dokumentum [...]”.

65 A „tények jelen állása” kifejezés ebben az összefüggésben nem utalhat 2006-ra.

66 A fentiekre figyelemmel meg kell tehát állapítani, hogy a fellebbezési tanács téves időpontban értékelte a technika állásának telítettségét. Az EUIPO állításával ellentétben a fenti 64. pontban említett, a tények jelen állására való különböző hivatkozások, azon tény, miszerint a 2004. és 2006. évi katalógusok nem minősültek a megfelelő időszakra vonatkozóknak, illetve a jelen idő használata a megtámadott határozatok releváns pontjaiban, mind olyan bizonyítékok, melyek összességében elegendők a jelen esetben e hiba fennállásának bizonyítására.

67 Ezenkívül el kell utasítani az EUIPO azon érvét, mely szerint lényegében, amennyiben a fellebbezési tanács úgy találta, hogy az ágazat a megtámadott határozatok időpontjában nem volt telített, annyiban az nem lehetett 8 évvel korábban sem telített, mivel nem lenne logikus azt feltételezni, hogy egy korábban telített ágazat a későbbiekben megszűnt az lenni. Először is téves lenne azt állítani, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatokban úgy találta volna, hogy a referenciaágazat a megtámadott határozatok időpontjában nem telített. Egyszerűen csak úgy találta, hogy a technika állásának telítettsége nem nyert a jogilag megkövetelt módon bizonyítást a megtámadott határozatok

időpontjában. Másodszor ezen érv egy egyszerű, alá nem támasztott állításon alapul, mivel az EUIPO nem bizonyítja, hogy a technika állásának telítettsége miatt ne változhatna egy nyolc évig tartó időszak során.

- 68 Ugyanakkor meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács által elkövetett hiba nem eredményezheti a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését.
- 69 Ugyanis, jóllehet tévesen állapította meg, hogy a 2004. és 2006. évi katalógusok nem az értékelése szempontjából releváns évekre vonatkoznak, a fellebbezési tanács mégis gondot fordított arra, hogy megvizsgálja e katalógusokat, és arra a következtetésre jutott más érdemi elemek alapján, hogy azok nem elegendőek a technika állása telítettségének megállapításához. Azt is megjegyezte a megtámadott határozatok 40. pontjában, hogy a 2004. évi (Tubor) katalógusból és a 2006. évi (The Radiator Company) katalógusból származó kivonatok nem elegendőek a bemutatott modellek számát tekintve, és nem mutatják be az e gyártók által kínált áruk teljes skáláját (két modell a Tubor-katalógusban, három modell a The Radiator Company katalógusában), valamint hogy a 2006. évi The Radiator Company katalógusból származó képek („Volcano” és „Volcano Verticale” modellek) gyenge minőségűek. Egyébként azon ténymegállapítása, miszerint a benyújtott katalógusok csupán öt gyártóra vonatkoznak, kifejezetten a 2004. és 2006. évi katalógusokat veszi figyelembe. A fellebbezési tanács úgy találta, hogy a bizonyítékoknak ennél koherensebb és pontosabb elemekből kellett volna állniuk, mint például több versenytárs vállalkozás által kínált árukra vonatkozó további katalógusok és okirati bizonyítékok, ágazati szakértők nyilatkozatai, gyártók és fogyasztók egyesületeitől származó nyilatkozatok, a referenciaágazatban tevékenykedő nagykereskedelmi forgalmazók katalógusai és árlistái, és végül harmadik vállalkozások által készített ágazati felmérések és tanulmányok, a felperes azonban csak öt fűtőberendezés-gyártó katalógusából vett néhány képet nyújtott be. A megtámadott határozatok 44. pontjában ezenkívül a fellebbezési tanács kiemelte, hogy a katalógusok bizonyos formatervezési mintái vizuálisan is különböztek más előterjesztett példáktól, különösen a 2006. évi The Radiator Company katalógusban szereplőktől, jelezve ezzel, hogy e példák nem relevánsak a szóban forgó modellekhez igen hasonló modellek létezésének, és így a technika állása telítettségének bizonyítása szempontjából. Ezek a bizonyítékok elégtelen számára és relevanciájának hiányára vonatkozó megfontolások érvényesek, beleértve a technika állása telítettségének a vitatott formatervezési minták lajstromozásának időpontjában történő értékelését is.
- 70 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács végső soron helyesen állapította meg, hogy a technika állása telítettsége értékelésének releváns időszakára (különösen a 2006. évre) vonatkozó bizonyítékok nem voltak elegendőek számukban, minőségükben és jelentőségükben.
- 71 Ennélfogva az első kifogásnak nem lehet helyt adni.
- 72 Második kifogásában a felperes úgy érvel, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta a piac telítettségére vonatkozóan a felperes által már az EUIPO előtti korábbi, a 2010. november 2-i határozatokhoz vezető eljárások során benyújtott bizonyítékokat.
- 73 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2012. november 13-i ítéletet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) követően az előadó felhívta a feleket, hogy terjesszenek elő minden bizonyítékot és észrevételt, amit kívánnak, a technika állása telítettségének kérdésével kapcsolatban. A felperes e kérdésre vonatkozóan 2014. március 12-én terjesztette elő észrevételeit. E bizonyítékok, amelyeket a felperes a 2014. március 12-i észrevételeihez csatolt, a megtámadott határozatok 39. pontjában pontosan fel vannak sorolva. A fellebbezési tanács megemlítette az EUIPO ezzel kapcsolatos korábbi határozathozatali gyakorlatát is a megtámadott határozatok 48–51. pontjában.
- 74 Meg kell jegyezni, hogy a fellebbezési tanács nem csupán a megtámadott határozatokban kifejezetten hivatkozott dokumentumokat vizsgálta meg, amennyiben a megtámadott határozatok 39. pontja a „különösen” kifejezéssel kezdődik, ami kiemeli, hogy a technika állásának telítettségére vonatkozóan a felperes által benyújtott dokumentumok következő listájának nem célja, hogy kimerítő jellegű legyen,

valamint hogy a fellebbezési tanács az értékelését dokumentumok szélesebb körére alapította. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács nem köteles olyan magyarázatot adni, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előtte kifejtett összes érvet, az indokolás lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék a fellebbezési tanács határozata meghozatalának okait, és biztosítja, hogy az illetékes bíróság számára rendelkezésre álljanak a felülvizsgálat gyakorlásához elégséges információk (lásd analógia útján: 2008. július 9-i Reber kontra OHMI – Chocodafabriken Lindt & Sprüngli [Mozart] ítélet, T-304/06, EU:T:2008:268, 55. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 75 Másodsor, meg kell jegyezni, hogy – amint az a megtámadott határozatok 41. pontjából következik – a fellebbezési tanács a technika állásának telítettségére vonatkozóan a felperes által benyújtott bizonyítékok összességét találta elégtelennek annak megállapításához, hogy az érintett ágazatban fennállt volna a technika állásának telítettsége.
- 76 Harmadszor a felperes 2008. szeptember 3-i észrevételeihez csatolt dokumentumokat – azaz az (Cordivari) E.CO.TERM fűtőberendezésének és a Runtal fűtőberendezésnek a fényképét – illetően meg kell állapítani, hogy azok nem alkalmasak a megtámadott határozatokban a bizonyítékok elégtelen mivoltával kapcsolatban tett megállapítás megváltoztatására. Csupán három oldalon elhelyezett, fűtőberendezésekről készült néhány fényképről van szó. Az egyetlen fénykép, amely a Cordivari hat, egymásba érő fűtőberendezését mutatja be (egyébként kevésbé láthatóan), 1997-es keltezésű, azaz kilenc évvel korábbi, mint a technika állása telítettsége értékelésének megfelelő időpontja, és olyan fűtőberendezéseket mutat be, melyek közül négynek nem azonosak az általános jellemzői a szóban forgó formatervezési mintákéival. Ugyanez a megállapítás vonatkozik a Runtal fűtőberendezéseinek hat fényképére, kettő közülük nagyon különbözik a szóban forgóktól. Ráadásul e fényképeken nincs keltezés, illetve amennyiben az árlistára való hivatkozás időpontként értelmezendő, akkor is mindenképpen 2000-es keltezésűek. A felperes 2009. augusztus 6-i észrevételeit illetően meg kell jegyezni, hogy a felperes semmilyen érvet nem hoz fel, amely lehetővé tenné annak megállapítását, hogy az észrevételekben szereplő esetleges bizonyítékok alátámasztanak a technika állásának telítettségét. Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a felperes nem fejtette ki, hogy a technika állása telítettségének mely bizonyítékait hagyta a fellebbezési tanács figyelmen kívül a vizsgálatkor, és mely bizonyítékok voltak kellően relevánsak és meghatározóak ahhoz, hogy a fellebbezési tanács álláspontját módosítsák.
- 77 Ennélfogva ezen érveket, és így a hatodik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A másodlagosan és harmadlagosan felhozott, harmadik és negyedik jogalapról, melyek a 6/2002 rendelet 6. cikkének és 63. cikke (1) bekezdésének, valamint a bizalomvédelem, a megfelelő ügyintézés és az egyenlő bánásmód elvének megsértésén, illetve a 6/2002 rendelet 6. cikkének és az EUIPO indokolási kötelezettségére vonatkozó 62. cikke első mondatának megsértésén alapulnak

- 78 A másodlagosan és harmadlagosan felhozott, harmadik és negyedik jogalapjával a felperes lényegében azt kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács eltért a saját korábbi, 2008. április 17-i határozatától (R 976/2007-3. sz. ügy), melyet a felperes bizonyítékként terjesztett elő, és amely határozatban a fellebbezési tanács megállapította, hogy a fűtőberendezések piaca „közismerten” telített. A harmadlagosan felhozott, negyedik jogalapjával a felperes kifogásolja a megtámadott határozatok 51. pontjában található, e fordulat indokaira vonatkozó indokolás túlzottan szűkszavú mivoltát.
- 79 Az EUIPO és a beavatkozó vitatják ezen érvelést.
- 80 A jelen ügyben a megtámadott határozatok 48. és 49. pontjában a fellebbezési tanács úgy találta a megsemmisítési osztálynak egy 2007. április 12-i határozatban, és a fellebbezési tanácsnak a 2008. április 17-i határozatban (R 976/2007-3. sz. ügy) levont – a felperes által hivatkozott – következtetései ellenére, hogy a felperes által benyújtott dokumentáció nem tekinthető elegendőnek annak

bizonyításához, hogy a referenciaágazat annyira telített lett volna, hogy a tájékozott használó különös figyelmet fordított volna az összehasonlított formatervezési minták különbségeire. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy az EUIPO-nak a referenciaágazat telítettségére vonatkozó korábbi határozatai nem jelentenek kellő bizonyítékot, ha azokat nem erősíti meg a tények jelen állását egyértelműen bemutató dokumentáció, mivel e tények nem vélelmezhetőek, amennyiben a technika állásának telítettsége egyszerűen nem alapulhat egy közismert tényen. A megtámadott határozatok 50. pontjában a fellebbezési tanács kiemelte, hogy a technika állása telítettsége fogalmának – különösen a jelen ügyek összefüggésében fennálló – jelentőségére tekintettel elengedhetetlen, hogy az oltalom jogosultjának egy kellően világos, pontos és koherens bizonyítási rendszert kell bemutatnia, és nem elég csupán pár, katalógusból származó képet, vagy mint a jelen esetben, az EUIPO vagy a fellebbezési tanácsok korábbi határozataira való egyszerű hivatkozást benyújtania. A megtámadott határozatok 51. pontjában a fellebbezési tanács emlékeztet arra, hogy az EUIPO által hozott határozatok jogszerűségét kizárólag az uniós bíróság által értelmezett 6/2002 rendelet alapján kell megítélni, nem pedig az EUIPO korábbi határozathozatali gyakorlata alapján. A fellebbezési tanács ezenfelül emlékeztetett arra is, hogy az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvével összhangban az EUIPO-nak figyelembe kell vennie a hasonló kérelmekkel kapcsolatban hozott határozatokat, és alaposan meg kell fontolnia, hogy ugyanúgy kell-e határoznia, vagy sem, ezen elvek alkalmazását ugyanakkor össze kell egyeztetni a jogszerűség elvének tiszteletben tartásával. Ekképpen egy vitatott formatervezésiminta-oltalom jogosultja nem hivatkozhat valamely harmadik személy javára elkövetett jogsértésre azonos határozat meghozatala érdekében, mivel minden egyes konkrét esetben alapos vizsgálatot kell végezni.

- 81 A Törvényszék úgy véli, hogy először az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapot kell megvizsgálni.

– Az indokolási kötelezettség megsértéséről

- 82 Emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 62. cikkének első mondata értelmében az EUIPO határozatait indokolni kell. Ezen indokolási kötelezettség terjedelme azonos az EUMSZ 296. cikkben foglalt kötelezettség terjedelmével, amely szerint az indokolásból világos és egyértelmű módon ki kell tűnnie a jogi aktus kibocsátója érvelésének. Ennek kettős célja van: egyrészt az, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára jogaik védelme érdekében a hozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd: 2012. július 12-i Guccio Gucci kontra OHIM ítélet – Chang Qing Qing [GUDDY], T-389/11, EU:T:2012:378, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 83 A 2012. november 13-i ítéletben (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) a Törvényszék megállapította, hogy a fellebbezési tanács semmilyen indokolással nem szolgált a felperesnek a technika állásának telítettségére vonatkozó érveit illetően, még úgy sem, hogy elutasítja azokat mint nem bizonyítottakat (2012. november 13-i ítélet, T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592, 79., 87., és 97–99. pont).
- 84 Ezen ítéletet követően a felperes a fellebbezési tanács előtt többek között a 2014. március 12-i észrevételeiben a megsemmisítési osztály 2007. április 12-i, illetve a harmadik fellebbezési tanács 2008. április 17-i, korábbi határozataira hivatkozott, amelyek a fűtőberendezések ágazatának telítettségét, illetve közismerten telített mivoltát állapították meg.
- 85 A megtámadott határozatoknak a fenti 80. pontban hivatkozott 48–51. pontjára tekintettel meg kell állapítani, hogy ellentétben a felperes állításával, a megtámadott határozatok megfelelő indokolást tartalmaznak azon okokat illetően, melyek alapján a fellebbezési tanács úgy döntött, hogy az érintett piacot nem tekinti közismerten telítettnek, ellentétben azzal, ami az EUIPO korábbi határozataiból kitűnt. A megtámadott határozatok 48. és 49. pontjában a fellebbezési tanács kifejtette, hogy az EUIPO-nak a korábbi, a felperes által hivatkozott határozatai csak akkor jelenthettek volna kellő bizonyítékot, ha azokat megerősíti a tények „jelen” állását egyértelműen bemutató dokumentáció, mivel e tények nem vélelmezhetőek, amennyiben a technika állásának telítettsége nem alapulhat

egyszerűen egy közismert tényen. Jóllehet a tények jelen állására való hivatkozás egy, az értékelés figyelembe veendő időpontjával kapcsolatos hibát támaszt alá, az indokolás egyértelművé teszi, hogy a fellebbezési tanács úgy döntött, hogy a korábbi határozathozatali gyakorlatát azon időpont szempontjából releváns bizonyítékoknak kell alátámasztaniuk, amikor a technika állásának telítettségét vizsgálni kell. Ráadásul a megtámadott határozatok 51. és 52. pontjában a fellebbezési tanács emlékeztet az állandó ítélkezési gyakorlatra, mely szerint az EUIPO-t nem köti a korábbi határozathozatali gyakorlata, és az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvének alkalmazását össze kell egyeztetni a jogszerűség tiszteletben tartásával, mivel minden egyes konkrét esetnek alapos vizsgálat tárgyát kell képeznie. Ebből az indokolásból kitűnik, hogy a fellebbezési tanács úgy vélte, el kell térnie a korábbi határozataiban tett megállapítástól, mivel az nem volt kellően alátámasztva, vagy jogellenes lehetett. Annak kérdése pedig, hogy ezen indokolás releváns-e, a megtámadott határozatok érdemi vizsgálatának körébe tartozik.

- 86 A felperes azon állítása, mely szerint a megtámadott határozatok nem jelölik meg, hogy mely körülmények alapján állapítható meg, hogy a piac nem, vagy már nem telített, nem releváns, mivel a fellebbezési tanács a megtámadott határozatokban más indokolást is nyújt azzal kapcsolatban, hogy miért nem tett az EUIPO korábbi határozataiból következővel megegyező megállapítást.
- 87 A fentiekből következik, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

– A 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének, valamint a bizalomvédelem, az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvének az állítólagos megsértéséről

- 88 A felperes kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács a jelen ügyben nem alkalmazta a korábbi, 2008. április 17-i határozatában (R 976/2007-3. sz. ügy) tett megállapítást, mely szerint a fűtőberendezések piaca közismerten telített. A felperes **úgy érvel, hogy azon tény, miszerint** a fellebbezési tanács eltért egy ilyen korábbi ténymegállapítástól, a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése, a bizalomvédelem, az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elve megsértésének minősül. A felperes többek között az ítélkezési gyakorlatra hivatkozik, mely szerint e két utóbbi elvre tekintettel az EUIPO egy lajstromozás iránti kérelem vizsgálata keretében köteles figyelembe venni a hasonló kérelmekre vonatkozóan már meghozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell-e határoznia. A felperes úgy véli, hogy e kötelezettségekre tekintettel a fellebbezési tanács egy olyan ténykérdésben, mint a piac telítettsége, csak olyan körülmények felmerülésének esetén változtathatta volna meg az álláspontját, amelyek indokolják e fordulatot, amilyen körülményeket mindenesetre nem fejtett ki.
- 89 Az EUIPO és a beavatkozó vitatják ezen érvelést. Az EUIPO egyebek mellett úgy érvel, hogy a 2014. március 12-i Fűtőtest-ítélet (T-315/12, nem tették közzé, EU:T:2014:115, 87. pont) volt az, amely a technika állása telítettségének bizonyítékokkal való alátámasztására vonatkozó kötelezettséget írt elő, és megtiltotta a referenciaágazat telítettségének vélelmezését, vagy egyszerűen közismert ténynek minősítését, ami a korábbi határozatokban történt.
- 90 A Törvényszék előzetesen megjegyzi, hogy az EUIPO állításával ellentétben a 2014. március 12-i Fűtőtest-ítélet (T-315/12, nem tették közzé, EU:T:2014:115) nem írta elő a telítettség bizonyítékokkal alátámasztásának kötelezettségét, és nem tiltotta meg, hogy azt adott esetben közismert ténynek tekintsék. Az említett ítélet 87. pontjában található utalás, mely szerint a technika állásának telítettsége, amennyiben bizonyítást nyer, alkalmas lehet arra, hogy fogékonyabbá tegye a tájékozott használót a szóban forgó formatervezési minták részletbeli különbségeire, nem akadályozza meg a fellebbezési tanácsot abban, hogy a technika állásának telítettségét közismertnek tekintse. Egy tény „bizonyított” mivolta csupán azt jelenti, hogy a tényt valósnak, pontosnak fogadják el. Egy közismert tény általában egy olyan tény, amelyet „bárki ismer[het], illetve amely általánosan hozzáférhető

forrásokból megismerhető” (2004. június 22-i Ruiz-Picasso és társai kontra OHIM – DaimlerChrysler [PICARO] ítélet, T-185/02, EU:T:2004:189, 29. pont). A közismert tények tehát olyan tények, melyeket mindenki valósnak fogad el, olyannyira, hogy nem szükséges a bizonyításuk.

- 91 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 63. cikkének (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „az [EUIPO] az [...] eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja”, a „megsemmisítési eljárásban azonban [...] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van”. Ez a rendelkezés a gondossági kötelezettség kifejeződése, amely szerint a hatáskörrel rendelkező intézmény köteles gondosan és pártatlanul megvizsgálni az adott eset összes lényeges ténybeli és jogi körülményét (lásd analógia után: 2011. július 15-i Zino Davidoff kontra OHIM ítélet – Kleinakis kai SIA [GOOD LIFE], T-108/08, EU:T:2011:391, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 92 A jelen ügyben a felperes nem bizonyítja, hogy azon tény, miszerint a fellebbezési tanács nem állapította meg a referenciaágazat közismerten telített mivoltát, mennyiben jelentené az említett rendelkezés megsértését, hiszen e rendelkezés csupán az EUIPO által megvizsgálendő elemek meghatározására szorítkozik, nem határozza meg előre e vizsgálat eredményét. Azon tény, miszerint az EUIPO végleges álláspontja nem egyezik meg a felperes által képviselt állásponttal, egyáltalán nem jelenti a 6/2002 rendelet 63. cikke (1) bekezdésének megsértését.
- 93 A bizalomvédelem, az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvének a megsértésére alapított kifogást illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsainak a megjelölés európai uniós védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, az európai uniós védjegről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 78., 1. o.) alapján meghozandó határozata nem mérlegelési jogkörben, hanem kötött hatáskörben hozott határozat. Ezért az említett határozatok jogszerűségét kizárólag e rendelet alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (2007. április 26-i Alcon kontra OHIM ítélet, C-412/05 P, EU:C:2007:252, 65. pont; 2005. november 24-i Sadas kontra OHIM – LTJ Diffusion [ARTHUR ET FELICIE] ítélet, T-346/04, EU:T:2005:420, 71. pont). A Bíróság az egyenlő bánásmód és a megfelelő ügyintézés elvére tekintettel kimondta, hogy az EUIPO az európai uniós védjegybejelentés vizsgálata keretében köteles figyelembe venni a hasonló kérelmekre vonatkozóan már meghozott határozatokat, és különösen figyelmesen kell megvizsgálnia azt a kérdést, hogy ugyanúgy kell-e határoznia. Ugyanakkor a Bíróság hozzáfűzte, hogy az egyenlő bánásmód elvét és a megfelelő ügyintézés elvét össze kell egyeztetni a jogszerűség tiszteletben tartásával. Következésképpen valamely megjelölés védjegyként való lajstromozását kérő személy előnyök szerzése végett nem hivatkozhat a más javára esetlegesen elkövetett jogsértésre azonos határozat meghozatala érdekében. Végül a jogbiztonságon, közelebbről a megfelelő ügyintézésen alapuló indokok miatt a védjegybejelentések vizsgálatának a védjegyek indokolatlan lajstromozásának megakadályozása érdekében szigorúnak és teljes körűnek kell lennie. Ezt a vizsgálatot minden egyes konkrét esetben el kell végezni. Ugyanis valamely megjelölés védjegyként való lajstromozása az adott eset ténybeli körülményei keretében alkalmazandó olyan sajátos szempontoktól függ, amelyek annak ellenőrzésére szolgálnak, hogy a szóban forgó megjelölésre nem vonatkozik-e valamely kizáró ok (2011. március 10-i Agencja Wydawnicza Technopol kontra OHIM ítélet, C-51/10 P, EU:C:2011:139, 74–77. pont). Ez az ítélkezési gyakorlat, melyre a megtámadott határozatok 51. pontja hivatkozik, analógia útján a formatervezésiminta-oltalmak megsemmisítése iránti kérelmek elbírálására is alkalmazandó.
- 94 Konkrétabban az azon alapuló kifogást illetően, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozatok 35. pontjában hirtelen megemelte a piac telítettsége bizonyításának megkövetelt szintjét az általa korábban megkövetelthez képest, míg a felperesnek már nem volt módja újabb bizonyítékokat előterjeszteni, elegendő megjegyezni, hogy a felperesnek, az állításával ellentétben, elegendő lehetősége volt a technika állásának telítettségére vonatkozóan bizonyítékokat és észrevételeket benyújtani a 2012. november 13-i ítéletet (T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592) követően, mivel az előadó felhívta a feleket ennek megtételére a Törvényszék ítéletét követően, amit a felperes egyébként 2014. március 12-én meg is tett. A fellebbezési tanács tehát semmi esetre sem sértette meg a bizalomvédelem elvét.

95 Ennélfogva el kell utasítani a harmadik és negyedik jogalapot, és következésképpen a kereseteket teljes egészükben.

A költségekről

96 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

97 A jelen ügyben a felperest, mivel pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül az utóbbiak részéről felmerült költségek viselésére.

98 A fentiekben foglaltakon túl a beavatkozó azt kérte, hogy a Törvényszék a felperest kötelezze az EUIPO előtti igazgatási eljárásban felmerült költségek viselésére. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 190. cikkének (2) bekezdése értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez azonban nem vonatkozik a megsemmisítési osztály előtti eljárás során felmerült költségekre. Ennélfogva a beavatkozó az iránti kérelmének, hogy a Törvényszék kötelezze a felperest mint pervesztest az EUIPO előtti igazgatási eljárás költségeinek viselésére, kizárólag azon költségek vonatkozásában lehet helyt adni, amelyek a beavatkozó részéről a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen merültek fel (lásd ebben az értelemben: 2006. január 12-i Devinlec kontra OHIM – TIME ART [QUANTUM] ítélet, T-147/03, EU:T:2006:10, 115. pont). Rá kell mutatni, hogy e költségek viselésére való kötelezés csak a fellebbezési tanács előtti R 1272/2013-3. és R 1273/2013-3. sz. eljárásokra alkalmazandó.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a kereseteket elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék kötelezi az Antrax It Srl-t a saját költségein kívül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) és a Vasco Group NV részéről felmerült költségek viselésére, beleértve azokat, amelyek a Vasco Group részéről a fellebbezési tanács előtti R 1272/2013-3. és R 1273/2013-3. sz. eljárással kapcsolatban merültek fel.**

Gervasoni

Madise

Csehi

Kihirdetve Luxembourgban, a 2017. február 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások